

talelse. Den Skattereform, vi her beskæftige os med, har paa ingen Maade til Hensigt særlig at lette Hartkornet, den har til Hensigt at indføre en retfærdigere Skatteordning end den, vi nu staa med. Den har til Hensigt at afhjælpe de Klager, der have lydt — jeg vil ikke sige i 50 Aar, jeg kan godt sige i mere end 50 Aar — over den uretfærdige Hartkornsbeskatning og over den uretfærdige Beskatning gennem Bygningsafgiften. Disse Klager, der nu have lydt for os — jeg kan gerne sige i to Menneskealdere, afhjælpes ved denne Ordning, og det er det, vi have til Hensigt; i Stedet for det gamle System fra 1802, som vi staa med den Dag i Dag, ville vi indføre et nyt System, der er retfærdigere i sin Grundtanke fra Ende til anden end det gamle. Det er det, vi gøre. Lad mig sige med det samme, at jeg tør ikke paastaa, at dette er fuldkomment i alle Retninger — vi opnaa jo ikke noget fuldkomment paa denne Jord — jeg tør ikke paastaa, at Retfærdigheden er naaet fuldt ud, men jeg tør paastaa, at vi have stræbt derimod, saa godt det overhovedet kan lade sig gøre, og er der Fejl eller Mangler ved dette Lovforslag, vi her behandle, eller ved de Forslag, vi komme til siden, saa staa det jo i vor Magt, naar Erfaringen har belært os herom, at foretage Ændringer deri, og jeg tvivler ikke paa, at det vil ske senere; dersom Erfaringen lærer os, at der er det og det Punkt, som skulde have været saadant og saadant, som burde ændres, saa vil det ogsaa ske. Lovgivningsmagten har ændret ved Systemet af 1802 mangfoldige Gange, og jeg tvivler ikke paa, at Lovgivningsmagten vil komme til at ændre ved Systemet af 1903 mange Gange herefter. — Ja, jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og paa det varmeste anbefale baade dette og de følgende Lovforslag til Tingets Velvillie.

Finansministeren (C. Hage): De faldne Udtalelser synes mig at bære Vidne om, at den Skattereform, der nu er ved at blive til Virkelighed, kun i meget ringe Grad er egnet til at afgive Fængstof her i Tinget. Efter den ærede Ordførers Udtalelser har jeg kun faa Ord at tilføje. Det ærede Medlem for 2den Kreds (Dan-

skjold-Samsøe), som indledede Forhandlingerne, udtalte paa sit Partis Vegne, at det ikke kan slutte sig til disse Skattelove. Det ærede Medlems Udtalelser vare aabenbart nøje gennemtænkte og overvejede, og som Konklusion kunde han da ikke naa videre end dertil, at han og hans Parti ville afholde sig fra at stemme. Dette er jo ikke saa underligt. Thi hvis det ærede Medlem skulde have stemt imod denne Skattereform, vilde han være kommen til at fornægte det Standpunkt, han og hans Parti har indtaget for ganske kort Tid siden. Derfor har det ærede Medlem — og jeg gentager: han har jo tillige talt paa sit Partis Vegne — heller ikke udtalt noget som helst mod de Principper, hvorpaa denne Skattereform som Helhed er bygget. Begrundelsen for det, at han undlader at give Skattereformen sin Stemme, har han maattet søge i underordnede Spørgsmaal. Thi de forskellige Punkter, som det ærede Medlem fremdrog, vare jo væsentlig kun Detailspørgsmaal, som kunde være mere eller mindre heldigt løste — det skal jeg ganske lade staa hen — men som i alle Tilfælde ikke berøre Reformens Karakter som Helhed. Mest besynderlige og for mig mest uforstaaelige vare de Udtalelser, som det ærede Medlem satte i Spidsen, angaaende Forbindelsen mellem Skattelovene og Loven om Tiendeafløsning. Det ærede Medlem fandt det ganske urigtigt, at man ved at skaffe en højere Indtægt af Indkomst- og Formueskatten og af Ejendomsskylden end forudsat i de af Regeringen i Efteraaret fremsatte Forslag, skaffede Midler, som kunne anvendes bl. a., om man vil, til delvis Dækning af Statens Udgift til Tiendeafløsningen. Det ærede Medlem sagde derom, at dette Spørgsmaal er Skattelovene uvedkommende, at Tiendeloven endnu ikke er vedtagen, og at man ikke en Gang ved, hvor meget den vil komme til at koste; endvidere, at Pengene gaa foreløbig, indtil Tiendeafløsningen træder i Kraft, ind i Statskassen og kunne blive anvendte til noget ganske andet end Tiendeafløsning. Hvis det ærede Medlem var imod Tiendeafløsningsloven og vilde modsætte sig den paa ethvert Trin, kunde jeg endda forstaa hans Udtalelser. Men jeg ved ikke af, at det er Tilfældet. Jeg